

kelte, som mergler deres Jord og faar det meget store Statstilskud dertil.

Det er sagt af ærede Medlemmer — jeg husker ikke i Øjeblikket, hvem der har sagt det —, at man i Tilfælde af Bevilgningens Nedsættelse maa frygte en Standsning af hele Merglingspørgsmaalet. Det forekommer mig, at man ikke er rigtig konsekvent, naar man siger, det er saa nødvendigt for den danske Jord at faa tilført Mergel, at det er en saa fortrinlig økonomisk Foranstaltning, og samtidig hævder, at kan de ikke faa saa stort Tilskud som hidtil, standser hele Sagen, de kan ikke nøjes med dobbelt saa meget som i 1919. Er det nødvendigt — og jeg indrømmer, at det er nødvendigt —, at Jorden faar Mergel og Kalk, er det ikke afgørende for de enkelte, om de faar et lidt større eller lidt mindre Tilskud til Mergeltilførsel.

Grunden til, at jeg har foreslaet denne Nedsættelse, kender enhver, det er ikke for at standse Mergling, ikke for at fortrædige Landbrugerne, tværtimod, det er for at være med til at skabe Balance i Statens Husholdning. Ærede Medlemmer ved ogsaa meget vel, at mit Parti altid har staaet forstaaende overfor disse Spørgsmaal. Der har ogsaa indenfor mit Parti rejst sig Røster her i Salen, som har været betænkelige ved denne Nedsækering, fordi de mente, at det maaske kunde medvirke til at standse hele Mergelspørgsmaalet.

For at undgaa, at Nedsækeringen muligt skulde volde for store Vanskeligheder, har jeg tænkt mig, at man skal søge at gennemføre Nedsækeringen saa lempeligt og forsvarligt som vel muligt. Jeg har derfor tænkt mig at foreslaa og har ogsaa overfor Hedeselskabet talt om, at det kunde ske paa den Maade, at man i Fremtiden gav det samme Tilskud til Mergling af uopdyrket Jord, og at man blev ved at beregne de $\frac{7}{10}$ Fragtleetelse der. Jeg har ogsaa tænkt mig at foreslaa det samme for de mindre Ejendomme, f. Eks. Ejendomme op til 10 000 Kr.s Jordværdi, og det betyder ikke saa ganske smaa Ejendomme ude i de magre, fattige Egne. Jeg har ganske vist set, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard nævnte 10 000 Kr. Ejendomsskyld, men det har jeg aldrig udtalt, det har aldrig været min Hensigt, jeg har nævnt 10 000 Kr.s Jordværdi, og saa vil man ikke ramme de alt for smaa Ejendomme. Jeg har ogsaa tænkt mig, man kunde give det samme Tilskud til de Ejendomme, der laa længst

fra Mergellejerne, og skære ned for de større Jordbesiddere, der laa nærmest. Jeg vil der gøre opmærksom paa et Forhold. Jeg tror, man langt stærkere burde udnytte de lokale Mergellejer. Det er min personlige Erfaring, og jeg har hørt andre sige, at de har gjort den samme Erfaring i forskellige Egne af Jylland, at naar man faar en saa stor Nedsættelse i Fragten, kan det ikke betale sig at køre ellers god Mergel fra de lokale Mergellejer, der har et lidt lavere Kalkindhold end den Mergel, man kan faa fra de længere borteliggende Mergellejer. Tilskuddet bevirker derfor, at man ikke udnytter de lokale Mergellejer i tilstrækkelig Grad.

Det er sagt ret ofte af Landmænd og ogsaa af ærede Medlemmer her i Salen, at vi Landmænd ønsker ikke nogen Statsstøtte, bare vi kan faa Lov til at leve i Frihed og være underkastet Verdenskonjunkturerne, vi ønsker ikke under nogen Omstændighed at faa tilstillet Krykker. Der er ogsaa sagt, at andre Erhverv skulde af Landbruget lære at staa paa egne Ben. Men naar jeg saa har forsøgt at tage Konsekvensen af disse Udtalelser og nedskærer Tilskuddene, lyder der fra mange forskellige Sider et Ramaskrig og ikke mindst fra de Medlemmer, der er fremmest i Raabet om, at de ikke ønsker nogen Støtte eller Krykker til at holde Landbruget oppe. Det ærede Medlem Hr. Holdgaard vilde nok være med til at skære ned overfor forskellige Landboere, men han kunde ikke rigtig forstaa, hvorfor det skulde gaa ud over de magre Egne, det var mere rimeligt at skære ned for de bedre Egenes Landboere. Det er jo den gamle Tale om Sparommelighed og Nedsækering, blot det ikke er overfor en selv eller de Egne, som man bor i og repræsenterer; men den Slags Besparelsesbestræbelser giver gerne det Resultat, at der ingenting kommer ud af dem. Jeg vil i øvrigt sige til det ærede Medlem, at jeg er fuldstændig enig i, at vi kan skære ned overfor Dyrskuerne, og jeg kan trøste det ærede Medlem med, at jeg har under Overvejelse at faa gennemført en ny Husdyrlov — sligt maa jo gennemføres paa særlig Lov, det kan ikke ske paa Finansloven —, hvorved man skærer ned paa Dyrskuebevillingerne. Jeg er enig i, at der der gives endog store Beløb, der godt kunde skæres betydeligt ned.

I det hele vil jeg sige, at alle disse direkte Tilskud til enkelte Landboere i Virkeligheden ikke skulde være permanente. Det skulde være Tilskud, der blev givet for at ophjælpe et Arbejde, for at faa en